

Abstrakt

Problematika výzkumu politických stran a jejich organizační stability patří k nejdůležitějším tématům komparativní politologie. Především v nově se demokratizujících státech byla dlouho považována konsolidace politických institucí za klíčový faktor v završení procesu demokratizace. Přestože část politologů považovala tento proces za jednosměrný, v posledních deseti letech zaznamenaly stranické systémy nových demokracií zásadní změny. Ty přinesly úspěch zcela nových politických stran bez širšího organizačního zázemí a s tím také úspěch charismatických osobností často bez větších zkušeností s praktickým fungováním politiky. Tato tendence se následně projevila novou vlnou nepředvídatelnosti i do té doby relativně stabilních stranických systémů. Na základě nových podmínek se výzkum politických stran a stranických systémů zaměřuje stále více na možnosti vysvětlení tohoto fenoménu. Předkládaná práce přináší komparativní analýzu institucionalizace českých parlamentních politických stran, jejímž cílem je zpracovat podrobnou analýzu příčin podobné nestability. Institucionalizace politických stran je zde pojímána jako multidimenzionální koncept, který lze měřit pouze nepřímo skrze sadu předem definovaných indikátorů. Vedle empirické analýzy zvolených případů je dalším přínosem práce detailní rozbor dosavadních přístupů k výzkumu a měření institucionalizace politických stran. Na základě těchto zjištění je pak navržen praktický postup pro měření a analýzu míry institucionalizace ve smyslu jednodimenzionálního i multidimenzionálního konceptu. Robustnost dosažených zjištění je v závěrečné části ověřena prostřednictvím simulační studie.